

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt ma głównie na celu wykonanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.Urz. UE L 3 z 5.01.2005, str. 1).

Dotychczas obowiązujące przepisy z zakresu ochrony zwierząt podczas transportu wdrażają i wykonują następujące akty prawa wspólnotowego:

- 1) dyrektywę Rady nr 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającą dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.Urz. WE L 340 z 11.12.1991, str. 17; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 133),
- 2) rozporządzenie Rady nr 1255/97/WE z dnia 25 czerwca 1997 r. dotyczące kryteriów wspólnotowych dla miejsc postoju oraz zmieniające plan trasy określony w załączniku do dyrektywy 91/627/EWG (Dz.Urz. WE L 174 z 2.07.1997, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 21, str. 174),
- 3) rozporządzenie Rady nr 411/98/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie dodatkowych norm ochrony zwierząt obowiązujących w pojazdach kołowych, używanych do przewozu zwierząt w czasie dłuższym niż osiem godzin (Dz.Urz. WE L 52 z 21.02.1998, str. 8; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 294).

Ustawa o ochronie zwierząt (wraz z rozporządzeniami wykonawczymi) określa w rozdziale 7 zasady i warunki transportu zwierząt w kraju oraz w długodystansowym transporcie (trwającym ponad 8 godzin), w tym realizowanym na obszarze Unii Europejskiej, oraz przy przywozie i wywozie z tego obszaru zwierząt. W ustawie o ochronie zwierząt i w aktach wykonawczych do tej ustawy określono m.in. gęstość załadunku, czas transportu, warunki, w jakich

transport się odbywa, wymagania w stosunku do środków transportu, miejsc odpoczynku zwierząt, kierowców i konwojentów oraz sankcje karne za nieprzestrzeganie tych przepisów.

Z dniem 5 stycznia 2007 r. wchodzi w życie rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.Urz. UE L 3 z 5.01.2005, s. 3). Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 określa warunki dla podmiotów zajmujących się transportem, wymagania dla środków transportu, wymagania w zakresie dopuszczalności transportu w zależności od gatunku zwierząt kręgowych, ich stanu fizjologicznego i stanu zdrowia, zasady określające czas podróży, zagęszczenie zwierząt podczas transportu, warunki mikroklimatyczne, wymagane dokumenty, zasady kontroli oraz odstępstwa od stosowania przepisów tego rozporządzenia.

W związku z tym konieczne jest nadanie nowego brzmienia art. 24 ustawy oraz dodanie po art. 24 ustawy art. 24a-24g, które m.in. odnoszą się do zasad transportu zwierząt (zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2005).

W przepisach projektowanej ustawy powiatowy lekarz weterynarii został wskazany jako organ, który wykonuje zadania i uprawnienia właściwej władzy, określone w rozporządzeniu nr 1/2005, w tym przeprowadza kontrole oraz wydaje, na wniosek, decyzje w sprawach:

- 1) zezwoleń dla przewoźników na transport zwierząt (art. 10 i 11 rozporządzenia nr 1/2005),
- 2) licencji dla kierowców i osób obsługujących zwierzęta w czasie transportu (art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2005),
- 3) świadectw zatwierdzenia dla środka transportu drogowego i statku, przeznaczonych do transportu zwierząt (art. 18 ust. 1 i 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2005).

W projektowanych przepisach wskazano organ zobowiązany do prowadzenia rejestrów zezwoleń, o których mowa w art. 10 i 11 rozporządzenia nr 1/2005 i wydawania świadectw zatwierdzenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 albo

w art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2005, którym będzie powiatowy lekarz weterynarii. Powiatowy lekarz weterynarii został również wskazany jako organ właściwy do udzielania upoważnienia do prowadzenia szkoleń osób, o których mowa w art. 6 ust. 4 i 5 oraz art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1/2005. W projekcie określone zostały także warunki, jakie musi spełnić podmiot, aby mógł uzyskać upoważnienie do prowadzenia takich szkoleń. Nowym elementem w odniesieniu do obowiązujących w tym zakresie uregulowań jest wprowadzenie obowiązków szkoleń oraz ich dokumentowania w stosunku do osób opiekujących się zwierzętami w miejscach gromadzenia zwierząt.

W przepisach wydanych na podstawie upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 24f projektowanej ustawy, zostanie m.in. określony:

- 1) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej, której zadaniem będzie egzaminowanie osób, o których mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia nr 1/2005, oraz kwalifikacje osób wchodzących w skład tej komisji; egzamin będzie obejmował swoim zakresem zagadnienia, o których mowa w załącznikach I, II i IV do rozporządzenia nr 1/2005, dotyczące transportu i obsługi zwierząt,
- 2) sposób przeprowadzania egzaminu kończącego szkolenia osób, o których mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia nr 1/2005,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego kwalifikacje w zakresie transportu lub obsługi zwierząt osób, o których mowa w art. 6 ust. 4 i 5 oraz art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1/2005.

W projekcie ustawy przyjęto, że koszty szkolenia w zakresie transportu lub obsługi zwierząt ponoszą przewoźnicy, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2005, albo operatorzy punktów gromadzenia, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2005.

Projekt ustawy nadaje także nowe brzmienie art. 37 ust. 1 i art. 37b nowelizowanej ustawy, które zawierają przepisy karne za naruszenie przepisów ustawy o ochronie zwierząt. W art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, w związku ze zmianą brzmienia art. 24 tej ustawy, zostały wykreślone wyrazy „art. 24 ust. 1-3”. Ponadto ze względu na potrzebę zapewnienia sankcji karnych za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia

nr 1/2005 (zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 1/2005 państwa członkowskie określają m.in. zasady nakładania kar stosowanych w przypadku naruszenia przepisów tego rozporządzenia) zostało nadane nowe brzmienie art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, w którym na przewoźnika albo opiekuna, albo operatora punktu gromadzenia zwierząt może zostać nałożona kara aresztu lub grzywny za:

- 1) transport zwierząt bez dokumentów, o których mowa w art. 4, 10 i 11 rozporządzenia nr 1/2005; transport zwierząt bez licencji, o której mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2005; transport zwierząt bez świadectw zatwierdzenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 albo art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2005; niezapewnienie transportowanym zwierzętom warunków, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia nr 1/2005; niewypełnienie obowiązku określonego w art. 6 ust. 4 i 6 rozporządzenia nr 1/2005,
- 2) niewypełnienie obowiązków określonych w art. 8 rozporządzenia nr 1/2005,
- 3) niewypełnienie obowiązków określonych w art. 9 rozporządzenia nr 1/2005.

Projektowane przepisy nie wprowadzają bardziej restrykcyjnych środków w celu poprawy dobrostanu zwierząt podczas transportu drogowego odbywającego się wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w przypadku transportu morskiego rozpoczynającego się na jej terytorium, niż te, które zostały zawarte w rozporządzeniu nr 1/2005, z uwagi na to, że wiązałyby się to ze zmianą takich parametrów, jak czas podróży oraz zagęszczenie zwierząt, o których mowa w załącznikach do rozporządzenia nr 1/2005. Wskutek zaostrzenia tych parametrów wzrosłyby koszty transportu zwierząt w kraju, a wprowadzone przepisy byłyby dyskryminujące dla krajowych podmiotów zajmujących się transportem zwierząt. W projektowanej ustawie nie wprowadza się dodatkowych zasad dotyczących transportu zwierząt gatunków niewymienionych w załączniku I do rozporządzenia nr 1/2005 ze względu na marginalną liczbę transportowanych zwierząt tych gatunków. W projekcie ustawy nie podjęto także próby szczegółowego uregulowania zasad transportu zwierząt bezkręgowych z uwagi na to, że w przypadku tych zwierząt (w tym mięczaków,

skorupiaków i owadów) przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, zwalczania chorób zakaźnych zwierząt oraz przepisy dotyczące jakości produktów pochodzenia zwierzęcego stanowią wystarczającą gwarancję, że transport tych zwierząt odbywa się w odpowiednich warunkach.

Konsekwencją wprowadzanych do ustawy zmian w zakresie transportu zwierząt będzie uchylenie następujących rozporządzeń:

- 1) Ministra Infrastruktury z dnia 6 października 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu transportu zwierząt (Dz. U. Nr 185, poz. 1809),
- 2) Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 października 2003 r. w sprawie warunków i trybu potwierdzania kwalifikacji kierowców i konwojentów zatrudnionych przy transporcie zwierząt (Dz. U. Nr 185, poz. 1914 oraz z 2005 r. Nr 131, poz. 1098).

Inne zmiany, które są wprowadzane w projektowanej ustawie, wynikają z konieczności doprecyzowania niektórych przepisów ustawy albo wynikają z potrzeby dostosowania ustawy do aktualnego stanu prawnego. Zmiany te dotyczą:

- 1) art. 6 ust. 2 – zmiany są podyktowane problemami przy interpretacji przepisu zabraniającego umyślnego zranienia lub okaleczenia zwierzęcia, niebędącego dozwolonym zabiegiem lub doświadczeniem na zwierzęciu (art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zwierząt) i częstym lekceważeniem tego przepisu w praktyce; wprowadzenie przepisu zabraniającego wypalania i wymrażania znaków identyfikacyjnych na skórze zwierząt stałocięplnych, który powoduje u zwierząt zbędny i długotrwały ból, powinno przyczynić się do wyeliminowania takich praktyk (uznawanych powszechnie za niehumanitarne i okrutne),
- 2) w art. 34 ust. 2, który stanowi, że pomieszczenie poczekalni przedubojowej powinno być izolowane akustycznie i oddzielone przegrodą od pomieszczenia przeznaczanego do pozbawiania świadomości; podobnie powinno być oddzielone pomieszczenie przeznaczone do pozbawiania

świadomości od pomieszczeń, w których dokonuje się wykrwawiania oraz dalszych czynności obróbki poubojowej.

W projektowanym brzmieniu art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt przewiduje się obowiązek wyodrębnienia w ubojniach pomieszczeń do przetrzymywania zwierząt oraz pomieszczenia do ogłuszania i wykrwawiania zwierząt. W pomieszczeniu takim będzie możliwe wykonanie ogłuszenia i wykrwawienia zwierzęcia bez zbędnej zwłoki (aktualnie obowiązujący przepis nakazuje wykonanie wykrwawienia w innym pomieszczeniu, przeznaczonym wyłącznie do tego celu); wykonanie ogłuszenia zwierzęcia w jednym pomieszczeniu, a następnie przemieszczenie tego zwierzęcia do drugiego pomieszczenia (zgodnie z ustawą oddzielonego przegrodą od pomieszczenia, w którym zwierzę jest wykrwawiane) w celu jego wykrwawienia powoduje, że wykrwawianie zwierzęcia odbywa się w momencie, gdy ustępują objawy wywołane ogłuszeniem (powraca świadomość i wrażliwość na ból). Skrócenie odstępu czasu między zakończeniem ogłuszania a rozpoczęciem wykrwawiania ma decydujący wpływ na prawidłowe przeprowadzenie uboju. Proponowana zmiana ma również na celu dostosowanie terminologii stosowanej w ustawie (poczekalnia przedubojowa) do określeń używanych w aktach prawa wspólnotowego (pomieszczenia do przetrzymywania zwierząt),

- 3) art. 34 ust. 4 – zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia pkt 1; określony został w nim katalog odstępstw dotyczących przypadku uśmiercenia zwierzęcia będącego w zaawansowanej ciąży, obejmujący przypadki związane z:
 - a) uśmierceniem zwierząt w przypadkach określonych w ustawie z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz. U Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225),
 - b) koniecznością bezzwłocznego uśmiercenia, przez którą, zgodnie z art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, rozumie się obiektywny stan rzeczy stwierdzony, w miarę możliwości, przez lekarza weterynarii, polegający na tym, że zwierzę może dalej żyć

jedynie cierpiąc i znosząc ból, a moralnym obowiązkiem człowieka staje się skrócenie cierpień zwierzęcia; w zakresie tego pojęcia mieści się tzw. ubój z konieczności, który może być dokonywany w następstwie wypadku lub nagłego zagrożenia życia zwierzęcia, niezwiązanego z chorobą zakaźną,

- c) wydaniem przez powiatowego lekarza weterynarii decyzji nakazującej zabicie lub ubój zwierząt na podstawie art. 44 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,
- 4) art. 34a ust. 2 – zmiana wynika ze zmiany stanu prawnego w zakresie ustawodawstwa weterynaryjnego; uprawnienia pracowników Inspekcji Weterynaryjnej oraz osób wyznaczonych przez tę Inspekcję do sprawowania nadzoru zostały określone w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

W art. 2 projektowanej ustawy została ujednolicona stosowana dotychczas w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.) terminologia z zakresu dotyczącego transportu zwierząt. W obowiązującej ustawie przewóz oznacza transport zwierząt oraz tranzyt, o którym mowa w przepisach prawa celnego. Pojęcie to służyło zdefiniowaniu przypadku, gdy zwierzęta były przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską. Wprowadzenie do rozdziału 3a (i jednocześnie uchylenie w art. 2 pkt 11a) terminu tranzyt spowoduje, że w przypadku gdy zwierzęta będą przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, będzie stosowana jednolita terminologia, zgodna z przepisami celnymi odnoszącymi się do tranzytu.

Art. 3 projektowanej ustawy zawiera przepisy przejściowe. Proponuje się w nich, żeby:

- 1) decyzje w sprawie dopuszczenia środka transportu drogowego do użycia w transporcie zwierząt, wydane przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie art. 24 ust. 4c ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, zachowały moc do upływu określonego w tych decyzjach terminu ich ważności,
- 2) obowiązek ukończenia szkolenia przez osoby, o których mowa w art. 6 ust. 4 i 5 oraz art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1/2005, nie dotyczył osób, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy posiadają kwalifikacje niezbędne do transportowania zwierząt, potwierdzone przez powiatowego lekarza weterynarii. Zachowanie potwierdzonych przez powiatowego lekarza weterynarii kwalifikacji niezbędnych do transportowania zwierząt, nabytych na szkoleniu prowadzonym zgodnie z dotychczasowymi przepisami, tj. rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 października 2003 r. w sprawie warunków i trybu potwierdzania kwalifikacji kierowców i konwojentów zatrudnionych przy transporcie zwierząt, jest konieczne m.in. z uwagi na fakt, że nie zmieniły się wymagania w stosunku do środków transportu, a określony w rozporządzeniu program szkoleń pokrywa się z programem szkoleń zawartym w rozporządzeniu nr 1/2005. Należy zaznaczyć, że decyzje powiatowych lekarzy o dopuszczeniu środków transportu drogowego dotyczą kilku tysięcy pojazdów i przyczep (4-5 tys.) oraz kilkuset przedsiębiorstw. Wyższa o około 2 tys. jest liczba kierowców i konwojentów, którzy posiadają potwierdzone kwalifikacje w zakresie transportu zwierząt. Utrzymanie w mocy decyzji dopuszczających środki transportu do transportu zwierząt, wraz z zachowaniem nabytych kwalifikacji, pozwoli uniknąć sytuacji, w której krajowe podmioty byłyby zmuszone, w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy, zaprzestać prowadzenia dotychczasowej działalności.

W art. 4 projektowanej ustawy proponuje się utrzymać w mocy przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 października 2003 r. w sprawie warunków i trybu potwierdzania kwalifikacji kierowców i konwojentów zatrudnionych przy transporcie zwierząt (Dz. U. Nr 185, poz. 1914 oraz

z 2005 r. Nr 131, poz. 1098) – do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia na podstawie upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 24f projektu.

W art. 5 projektowanej ustawy proponuje się, aby weszła ona w życie z dniem 5 stycznia 2007 r., a w odniesieniu do obowiązku posiadania przez kierowców i osoby obsługujące licencji, o której mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2005, obowiązującej przy transporcie zwierząt nieparzystokopytnych, bydła, owiec, kóz, świń i drobiu terminu wydawania tej licencji przez powiatowego lekarza weterynarii oraz przepisu karnego za brak licencji w czasie transportu zwierząt – z dniem 5 stycznia 2008 r. Ww. terminy wejścia w życie projektowanej ustawy wynikają z rozporządzenia nr 1/2005.

Projekt ustawy ma głównie na celu wykonanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego Dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.Urz. UE L 3 z 5.01.2005, str. 1) oraz nie zawiera przepisów technicznych. W związku z tym projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 1039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt został umieszczony w Programie Prac Legislacyjnych Rady Ministrów w II półroczu 2006 r. dotyczącym projektów ustaw. Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt niniejszej ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zostały również udostępnione wszelkie dokumenty dotyczące prac nad projektem. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana ustawa będzie oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) zakłady uboju zwierząt,
- 2) gospodarstwa utrzymujące zwierzęta,
- 3) podmioty zajmujące się transportem zwierząt,
- 4) Inspekcję Weterynaryjną.

2. Wpływ projektowanej ustawy na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Projektowana ustawa nie ma wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje

W ramach konsultacji projekt ustawy został przesłany organizacjom pozarządowym, które statutowo zajmują się ochroną zwierząt oraz Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej, Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Lekarzy Weterynarii, Inspekcji Weterynaryjnej, Krajowej Radzie Izb Rolniczych i Polskiej Federacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

Uwagi do projektu ustawy nadesłały: Krajowa Rada Izb Rolniczych, Rada Krajowa NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Fundacja „Zwierzęta i my” oraz Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami. Uwzględniono uwagę Rady Krajowej NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” w zakresie dotyczącym znakowania zwierząt metodą wypalania lub wymrażania.

Nie uwzględniono uwagi Krajowej Rady Izb Rolniczych dotyczącej obowiązkowych szkoleń dla wszystkich osób zajmujących się transportem zwierząt, z uwagi na to, że przyjęcie innych rozwiązań, w tym wyłączenie z obowiązku posiadania kwalifikacji do transportu rolników indywidualnych, byłoby sprzeczne z przepisami prawa określonymi w rozporządzeniu nr 1/2005. Nie przyjęto również wniosku o przywrócenie możliwości tuczu gęsi i kaczek na stłuszczone wątroby i uchylenie obowiązującego w ustawie o ochronie zwierząt zakazu takiego tuczu, z uwagi na to, że projektowana ustawa ma głównie na celu wykonanie postanowień rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97. Ustawa powinna wejść w życie z dniem 5 stycznia 2007 r., a w odniesieniu do obowiązku posiadania przez kierowców i osoby obsługujące licencji, o której mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2005, obowiązujących w czasie transportu zwierząt nieparzystokopytnych, bydła, owiec, kóz, świń i drobiu – z dniem 5 stycznia 2008 r. Podjęcie dyskusji na temat tuczu gęsi i kaczek na stłuszczone wątroby (w celu uchylenia tego obowiązku) przedłużyłoby prace nad projektowaną ustawą i w konsekwencji mogłoby uniemożliwić wykonanie postanowień rozporządzenia nr 1/2005 z dniem 5 stycznia 2007 r. Uchylenie takiego obowiązku pociągnęłoby za sobą protesty organizacji pozarządowych, statutowo zajmujących się ochroną zwierząt (w ocenie tych organizacji zniesienie tego obowiązku oznaczałoby obniżenie standardów ochrony zwierząt w Rzeczypospolitej Polskiej).

Nie przyjęto także uwagi Fundacji „Zwierzęta i my”, dotyczącej wprowadzenia zakazu skupowania na ubój ciężarnych zwierząt. Wprowadzenie takiego zakazu w odniesieniu do wszystkich gatunków zwierząt poddawanych ubojowi w rzeźniach, bez określenia stopnia zaawansowania ciąży, a także konieczność

wyposażenia lekarzy weterynarii w odpowiedni sprzęt diagnostyczny w tym zakresie, spowodowałyby podwyższenie kosztów skupu zwierząt, które w efekcie obciążąby rolnika.

Nie przyjęto także uwag Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami, dotyczących zamieszczenia w ustawie spraw uregulowanych w rozporządzeniu nr 1/2005 oraz wprowadzenia do ustawy o ochronie zwierząt regulacji zabraniających tzw. „hyclerstwa”, wykorzystywania zwierząt w celach seksualnych oraz wyjaśnienia używanego w ustawie o ochronie zwierząt terminu „zdziczałe psy i koty”. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami zgłosiło uwagi po upływie terminu (termin zgłaszania uwag przez związki zawodowe do projektu ustawy upłynął 10 września). Sprawy związane z wyłapywaniem bezdomnych zwierząt reguluje art. 11 ustawy o ochronie zwierząt. Wykorzystywanie zwierząt w celach seksualnych w świetle przepisów art. 5 i 6 ustawy o ochronie zwierząt jest przykładem niehumanitarnego traktowania oraz znęcania się nad zwierzętami, co zgodnie z art. 35 cytowanej ustawy jest zagrożone sankcją karną.

Nie przyjęto również uwagi dotyczącej wprowadzenia zmiany w art. 33a pkt 3, dotyczącej zdefiniowania pojęcia „zdziczałe psy i koty” (w związku z licznymi przypadkami naruszenia tego przepisu). W piśmie nie wskazano na czym polegają liczne naruszenia tego przepisu oraz nie przedstawiono propozycji zdefiniowania tego pojęcia.